

REMBRANDT

Adı: REMBRANDT HARMENSZOOM VAN RINJN

Doğum: 15 Temmuz 1606 Leiden Hollanda

Milliyeti: **Hollandalı**

Sanat Akımı: Lüministik sanat

Alanı: Resim -**Baskı**

Ölümü: 4 Ekim 1669

Ünlü Yapıtları:

Dr.Nicolaes Tulp'un Anatomi Dersi 1632

Gece Devriyesi 1642

Belsazzar'ın Ziyafeti 1635

Danae 1663

REMBRANDT

Avrupa sanat tarihinin en önemli ressamlarından biridir. Işığın ve gölgenin ressamı olarak anılır . 17. yüzyılın en önemli ressamlarından. Eserlerini yaptığı dönem genellikle Hollanda'nın altın çağı diye adlandırılan dönemdir. Bu dönemdeki Hollanda'nın bilim, politika ve ekonomideki dünyaya olan etkilerinin kültür ve sanat ayağının önemli bir sanatçısıdır. Gece Bekçileri ve Anatomi Dersi konulu eserleri ile tanınan sanatçı, Hollanda'nın Leiden şehrinde 1606 yılında dünyaya gelmiş ve 1669'da Amsterdam'da ölmüştür. Orta tabakanın altında bir âilenin çocuğudur. Tablolarında fırça çalışmaları ifâde niteliği yüksek, özellik taşır. Birçok yazarın sayfalar dolusu anlatmak durumunda olduğu konuları Rembrandt, fırçası ile ifâde etmiştir. Rembrandt Lâtin Okulunu bitirdikten sonra, Leiden Üniversitesine yazıldı. Resim yapmaya karşı aşırı istek ve kâbiliyeti vardı. Babası fakir olduğu için, Rembrandt'ı Amsterdam'a zengin âilelerin yanına gönderdi. Orada İtalyan resim sanatı etkisiyle yetişen Pieter Lastman'ın yanında altı ay kaldı. 1625 senesinde Leiden'e dönerek tek başına çalışmaya başladı. Babasının ölümünden sonra Amsterdam'a yerleşti. Tablolarında o gün için hiç tasvip görmeyen ihtiyarlar, fakir insanlar, komedi sanatçıları, zenciler yer alıyordu. Halbuki kendilerini elit tabaka olarak kabul eden zümreler, tabloları devrin büyük kişilerini görmek istiyorlardı. Rembrandt'ın tabloları onun fakir, mütevâzi evinde sonradan değer kazanmıştır. ABD New York Sanat Müzesinde bulunan "Homer'in Büstü"ne Rembrandt'ın ölümünden 300 sene sonra, 1961 senesinde 2.300.000 dolar değer biçilmiştir. Bu değer dünyâda henüz hiçbir tabloya verilmemiştir.

- **TEMALAR**

- Manzaralar

- Rembrandt'ın sık sık kırsal yörelerde gezmiş olsa da çok az sayıda manzara resmi yapmıştır. Manzara tabloları, özellikle ışığın tuval yüzeyindeki dağılımı nedeniyle oldukça dramatik etkilere sahiptir. Teknik konusunda değil, ama manzara tablolarındaki öğeler bakımından Rembrandt, bu alanın ustalarından Hercules Segers'e çok şey borçludur. Rembrandt'ın bu resimleri gördüğü yerlerin betimlemesinden çok, hayal ürünü dağ manzaralarıdır. Bu tablolar genellikle doğanın güçlerini yansıtır; karanlık bulut kümeleri ve dalları fırtınada kırılmış ağaçlar bu çalışmalarda sık sık göze çarpar. Bu türden doğa betimlemelerine ressamın gravürleri arasında da rastlanır. 1640'lardan sonra manzara tablolarında ağırlık dağ betimlemelerinden Hollanda kırlarının sakin görünümüne kayar.

- Dinsel Tablolar

- Rembrandt, ustası Lastman'dan din ve tarihin sanatçıya sağlayabileceği esinler konusunda çok şey öğrenmişti. Ustasının yanından dönüp kendi atölyesini açtığında Rembrandt yoğun biçimde dinsel temalar üzerinde çalışmaya başladı. Ortaya çıkan yapıtlar küçük boyutlu, ancak özellikle giysi ve mücehverlerin çok titiz biçimde işlendiği çok ayrıntılı çalışmalar oldu. 1633'te Amsterdam'ın yöneticilerinden Frederik Hendrik ressama İsa'nın acılarını konu alan bir dizi tablo ısmarladı. 1640'larda, özellikle dünyaya gelen çocuklarının üçünü ve ardından eşini yitirmesine bağlanan bir dinsel uyanış yaşayan Rembrandt'ın resimlerinde, bu dönemden itibaren Tevrat öğelerinin yerini İncil'den konuların alışması dikkat çeker.

- Tarihsel Tablolar

- Rembrandt ilk tarihsel tablolarını Leiden'deki stüdyosunda yaptı. Usta bu resimlerine konu olarak her seferinde özgün, tarihin akışı bakımından önemli bir anı seçmiştir. Bu tablolarda, zengin bir biçimde işlenmiş giysiler özellikle dikkati çeker. Birçok eleştirmen, Rembrandt'ın hedefinin ünlü Flaman ressam Rubens'in düzeyine erişmek olduğunu yazmıştır. Tarihsel tablo çalışmaları, 17. yüzyılda resim sanatının en değerli kolu olarak kabul ediliyordu. Bu alanın temaları da İncil'deki konularından, Antik dönemin çeşitli öğelerine, oradan da dönemin önemli olaylarına dek uzanıyordu. Bu konuları tablolaştırabilmek için ressamın tarihi ve olayların öykülerini iyi bilmesi ve insan figürlerini ve duygularını aktarabilmekte çok yetenekli olması gerekirdi: Bu nedenle ressamın sadece kendi alanında yetenekli olması yeterli değildi; tarihsel tablolar ciddi bir entelektüel yatırım ve birikim gerektiriyordu. Rembrandt tarihsel tabloların en büyük ressamlarından biri olmayı başardı.

- Oto-portreler

- Rembrandt'ın kendisini resmettiği en az seksen tablo bulunur. Bunların az bir kısmı, müşterileri tarafından sipariş edilmiş; birçoğu da ressamın alıştırmaya çalışmaları olarak kendisi için ürettiği tablolar olmuştur. Alıştırmaların büyük bölümü insan duygularının –şaşkınlık, sevinç ya da üzüntünün- resme aktarılması üzerinedir. Sık sık kendini asıl tablolarında kullanacağı öğelerin, tarihsel bir kişiliğin, bir soylunun ya da İncil'den bir karakterin modeli olarak bu oto-portrelerine yansıtmıştır. Son yıllarında ressam, kaygı ve kederlerini ortaya koyduğu, resim tarihi için çok önemli yapıtlar sayılan tablolar yapmıştır.

- **Teknikler**

Rembrandt, sanat hayatının erken dönemlerinden itibaren açık ve koyu renklerle oluşturduğu kontrasta dayanan bir teknik kullanmıştı. İtalyalı ressam Caravaggio'nun ün kazandırdığı bu teknik, Rembrandt tarafından özellikle dinsel ve tarihsel tablolarda önemli olay ya da kişilere vurgu yapmak için kullanılıyordu. Rembrandt'ın bu tarz çalışmalarında boya henüz kurumadan yapılan ve alttaki tuval parçasını ortaya çıkaran kazıma tekniği önemli bir yer tutuyordu. Koyu zemin üzerinde beyaz kurşun kullanımı da tablolarında özellikle ışık huzmelerini belirginleştiren bir yöntemdi.

Sanat hayatının ilerleyen dönemlerinde Rembrandt "kaba iş" denen bir başka tekniği de başarıyla kullanmıştı. Bu yöntemde boya tablonun her yerine yoğun ve geniş bir biçimde dağıtılıyordu. Bu tabloların çoğunda, örneğin eller ve yüzler üzerinde oldukça ince, pürüzsüz bir çalışma yapılırken; özellikle giysilerde boya, yoğunluk ve kabarıklık hissi verecek biçimde bol tutuluyordu.

Erken dönemlerde parlak renkleri tercih etmiş olan Rembrandt, ilerleyen yaşlarında daha yumuşak renklere yönelmişti. Mor, bronz yeşili ve donuk sarılar en sık çalıştığı renkler oldu.

Ömrünün sonlarına doğru ise koyu kırmızı, kahverengi ve altın sarısı sanatına ruh veren renkler haline geldi.

Rembrandt, tablo çalışmalarından başka birçok başarılı gravür, oyma ve taşbaskı ürünü verdi.

-

